

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky: **M.**, bytom V., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 38Sd/166/2007-38 z 2. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 2. decembra 2008, č.k. 38Sd/166/2007-38, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne o priznaní starobného dôchodku navrhovateľke od 30. mája 2007 v sume 3.567,- Sk podľa § 65 zák.č. 461/2003 Z.z. v spojení s čl. 48 Nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 a o následnom zvýšení podľa § 82 ods. 2 zákona. Krajský súd na základe vykonaného dokazovania skonštatoval, že nie sú splnené podmienky pre zrušenie napadnutého rozhodnutia. V prvom rade sama navrhovateľka nijakým relevantným spôsobom nespochybnila ani správnosť použitých podkladov, ani správnosť záverov. Jej názor, že suma dôchodku je nedostatočná ani na

minimálnu existenciu, nie je sama osebe dôvodom pre zrušenie rozhodnutia ani pre nezákonnosť, ani pre správnosť použitých podkladov. Odporkyňa postupovala pri stanovení výšky dôchodku v súlade so zákonom, vrátane toho, že v zmysle článku 48 Nariadenia Rady EHS č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktoré sa pohybujú v rámci spoločenstva, započítala aj dobu zamestnania v Maďarskej republike v období 10.08.2000 – 02.05.2001. Navrhovateľka si musí uvedomiť, že výška dôchodkovej dávky je závislá od jej príjmov počas aktívneho pracovného života, ktoré boli relatívne nízke, ako vyplýva z preukázaných osobných vymeriavacích základov za jednotlivé obdobia. Súd nezistil pochybenie odporkyne, ani pri procesnom postupe, ani pri aplikácii hmotnoprávných predpisov a preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie s poukazom na rozpor vo výkaze období dôchodkového poistenia uvedenom v rozhodnutí odporkyne z 29.6.2007 na str. 2 a osobným listom dôchodkového zabezpečenia k tomuto rozhodnutiu s tým, že pri správnom výpočte jej doba poistenia bola 24,1315 rokov, čím dosiahla potrebný počet rokov podľa § 255 ods. 3 zákona.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K námietke navrhovateľky, že v rozhodnutí uvedené počty dní v kalendárnom roku (myslí tým počet dní náhradnej doby) nesúhlasia s údajmi uvedenými v tom istom období na osobnom liste dôchodkového poistenia, pričom rozpisuje aj konkrétne roky 1984, 1985, 1986, 1987, 1989, 1991 a 1992. Uviedla, že počet dní náhradnej doby podľa § 9 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov uvedený v odôvodnení rozhodnutia č. X. z 29. júna 2008 súhlasí s počtom dní náhradnej doby uvedených v osobnom liste dôchodkového poistenia, ktorý tvorí prílohu k rozhodnutiu č. X. z 29. júna 2008. Navrhovateľka získala v rozhodujúcom období úhrnom 5992 dní dôchodkového poistenia, to znamená 16,4165 rokov dôchodkového poistenia, v ktorých sú správne zarátané aj obdobia dôchodkového poistenia podľa § 255 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd v prvom rade konštatoval, že navrhovateľka v návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne neuviedla dôvody, ktoré proti rozhodnutiu vzniesla až v odvolacom konaní. Už krajský súd

konštatoval, že návrh na preskúmanie bol podaný pre výšku sumy dôchodku, ktorú navrhovateľka považovala za nepostačujúcu. Navrhovateľka sa nedostavila na súdne pojednávanie, kde mala možnosť spresniť svoje odvolanie a žiadala rozhodnúť v neprítomnosti na základe predložených podkladov.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol z akých podkladov pri skúmaní výšky dôchodku vychádzal. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi krajského súdu, že pri procesnom postupe a ani pri aplikácii predpisov odporkyňa nepochybila a potvrdenie jej rozhodnutia krajským súdom považuje za vecne správne. S poukazom na dôvody rozsudku krajského súdu podľa § 219 ods. 2 OSP tento rozsudok potvrdil.

Námietky odporkyne, ku ktorým sa odporkyňa vecne vyjadrila, nemohli privodiť zmenu rozhodnutia odporkyne, ani keby boli uplatnené včas. Ako to vyplýva aj z osobného listu dôchodkového poistenia, v rozhodujúcom období získala navrhovateľka 5992 dní poistenia, t.j. 16,4165 rokov vrátane dní poistenia podľa § 255 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z..

Keďže navrhovateľka v odvolacom konaní nemala úspech a odporkyňi trovy nevznikli, súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. decembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková